

Ang Basahon ni Daniel - Kap-atan ug Upat

Pagpadayag sa Nangawala nga mga Patukoranan: Ang mga Kamatuoran sa Tagna ni William Miller ug ang Ulahing mga Adlaw sa Adventismo

Jeff Pippenger

2024-01-08

Ang mga pundasyong kamatuoran ni William Miller gitabonan sulod sa upat ka kaliwatan sa Adventismo. Ang pagpahiuli niadtong mga pundasyong kamatuoran gipadayag diha sa iyang ikaduhang damgo, ug sa makadaghanan nga higayon giila sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna ingon nga buluhaton nga pagatumanon sa mga katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw. Gipaila sa damgo ni Miller nga sa dihang ang tawo nga may brush sa hugaw mopahiuli sa mga mutya, sila modan-ag sa napulo ka pilo nga mas hayag kay sa adlaw.

Ang balangkas ni Miller napasukad sa pag-ila sa duha ka makapapahimong biniyaan nga mga gahum sa paganismo nga gisundan sa papismo, ug ang pagpamatuod sa apostol nga si Pablo sa ikaduhang kapitulo sa Thessalonians maoy naghatag kang Miller sa angkla alang sa iyang balangkas. Didto giila ni Pablo nga ang paganong Roma maoy nakapugong sa papasiya sa pagtungha sa gahum, hangtod nga ang paganong Roma gikuha na. Diha sa 2 Thessalonians, gihatag usab ni Pablo ang angkla alang sa balangkas sa Future for America, sa dihang giila ni Pablo nga ang “tawo sa sala” sa maong kapitulo gilarawan usab isip hari nga nagabayaw sa iyang kaugalingon, sa Daniel kapitulo onse, ug bersikulo traynta’y sais.

Importante gayod nga makita nga ang pagdugang sa kahibalo sa kalihokan sa nahaunang ug ikatulong manulonda, tuwirang nalambigit sa pagpamatuod ni Pablo sa ikaduhang kapitulo sa Thessalonians. Sa panahon sa katapusan niadtong 1798, ug usab niadtong 1989, ang basahon ni Daniel giablihan gikan sa pagkaselyo, sa ingon nagsugod ang usa ka tulo-ka-ang-ang nga proseso sa pagsulay. Ang proseso sa pagsulay sa kanunay nagamugna ug duha ka matang sa mga magsisimba sulod sa kasaysayan diin ang basahon ni Daniel giablihan gikan sa pagkaselyo. Importante gayod nga makita ang mga sinulat ni Pablo diha sa kalambigitan sa pagdugang sa kahibalo sa panahon sa katapusan, kay diha mismo nianang kapituloha nagpahimangno si Pablo nga kadtong wala modawat sa “gugma sa kamatuoran,” modawat ug kusog nga limbong gikan sa Dios. Ang kusog nga limbong mao ang ipadangat ibabaw sa mga daotan diha sa Daniel kapitulo dose, nga mosalikway sa pagdugang sa kahibalo. Sa duha ka kasaysayan ang kusog nga limbong labing tuwiran nga nagtumong sa Adventismo.

“Ang usa nga nakakita sa ilawom sa panagway, nga mobasa sa mga kasingkasing sa tanang mga tawo, nagaingon mahitungod niadtong nakadawat ug dakong kahayag: ‘Wala sila masakit ug mahikurat tungod sa ilang moral ug espirituwal nga kahimtang.’ Oo, gipili nila ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nagakalipay sa ilang mga dulomtan. Ako usab mopili sa ilang mga limbong, ug ipaadto ko kanila ang ilang gikahadlokan; tungod kay sa dihang nagtawag Ako, walay mitubag; sa dihang misulti Ako, wala sila mamati: kondili nagbuhat sila ug daotan sa atubangan sa Akong mga mata, ug gipili ang butang nga wala Ako

malipay.’ ‘Ang Dios magapadala kanila ug kusgan nga limbong, aron motoo sila sa bakak,’ tungod kay ‘wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron maluwas sila,’ ‘hinonoa nagkalipay sila sa pagkadili-matarung.’ Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Ang langitnong Magtutudlo nangutana: ‘Unsa pa bay mas kusgan nga limbong nga makapahisalaag sa hunahuna kay sa pagpakaaron-ingnon nga kamo nagtukod diha sa husto nga patukoran ug nga gidawat sa Dios ang inyong mga buhat, samtang sa pagkatinuod nagbuhat kamo sa daghang mga butang sumala sa palisiya sa kalibutan ug nagapakasala batok kang Jehova? Oh, daku gayod kini nga paglimbong, usa ka makabibihag nga kasaypanan, nga mokupot sa mga hunahuna sa dihang ang mga tawo nga kaniadto nakaila sa kamatuoran, sayop nga isipon ang dagway sa pagkadiosnon ingon nga mao ang espiritu ug gahum niini; sa dihang maghunahuna sila nga sila dato ug midagaya sa mga bahandi ug walay gikinahanglan, samtang sa pagkatinuod nanginahanglan sila sa tanang butang.’

“Ang Dios wala mausab sa Iyang pagtagad ngadto sa Iyang matinumanong mga alagad nga nagabantay sa ilang mga bisti nga walay buling. Apan daghan ang nagsinggit, ‘Kalinaw ug kasigurohan,’ samtang kalit nga kalaglagan nagaabot kanila. Gawas kon adunay hingpit nga paghinulsol, gawas kon ang mga tawo magpaubos sa ilang mga kasingkasing pinaagi sa pagsugid ug modawat sa kamatuoran ingon nga anaa kini kang Jesus, dili gayud sila makasulod sa langit. Sa diha nga mahitabo ang paghinlo sa taliwala sa atong mga laray, dili na kita mopahulay sa khamugaway, nga nagapangandak nga dato ug nadugangan sa mga kabtangan, nga walay pagkulang sa bisan unsa.

“Kinsa ba ang makatinuoray nga makasulti: ‘Ang among bulawan gisulayan sa kalayo; ang among mga bisti walay mansa gikan sa kalibutan’? Nakita ko ang among Magtutudlo nga nagtudlo ngadto sa mga bisti sa gitawag nga pagkamatarung. Sa Iyang paghukas niini, Iyang gibutyag ang kahugaw nga anaa sa ilalum. Unya miingon Siya kanako: ‘Dili ba nimo makita kon giunsa nila sa pagpakaaron-ingnon pagtaptap ang ilang kahugaw ug pagkadunot sa kinaiya? “Naunsa man nga ang siyudad nga matinumanon nahimong usa ka bigaon!” Ang balay sa Akong Amahan gihimong balay sa patigayon, usa ka dapit diin mibiya na ang langitnong presensya ug himaya! Tungod niini may kaluya, ug ang kusog kulang.”’

Testimonies, volume 8, 249, 250.

Ang Adventismo mao ang “ang matinumanong siyudad” sa dihang kini nagmantala sa Midnight Cry niadtong 1844. Pag-abot sa 1863, nagsugod kini sa proseso sa pagsalikway sa mga “pundasyon” nga natukod pinaagi sa ministryo ni William Miller. Sa dihang gisugdan nila ang pagsalikway sa mga kamatuoran nga maoy pundasyon, ug sa ingon gitabonan kini pinaagi sa peke nga mga alahas ug mga sensilyo, nagatukod sila ug bag-ong pundasyon. Kadtong mga nagsugod, nagpadayon, ug nagapadayon pa niana nga buluhaton, gihulagway sa mga sinulat sa Espiritu sa Tagna ingon nga “those who have had great light.”

Ang “dakong kahayag” nga ilang kaniadto nabatonan, gihulagway sa damgo ni Miller ingon nga mga hiyas sulod sa kahon, nga gibutang ni Miller ibabaw sa usa ka lamesa sa taliwala sa iyang lawak, nga misidlak labaw pa kay sa “adlaw.” Sa bag-ong gikutlo nga pahayag, giila ni Sister White, “kadtong nakabaton ug dakong kahayag,” apan “mipili sa ilang kaugalingong mga dalan.”

Mipili sila ug bag-ong dalan niadtong 1863. Siya nagaingon nga kini mao ang “makalimbong nga pagpalandong, nga makadakop sa mga hunahuna sa dihang ang mga tawo nga kaniadto nakaila sa kamatuoran, masayop sa pag-isip sa dagway sa pagka-diyosnon ingon nga mao ang espiritu ug gahum niini; sa dihang sila maghunahuna nga sila dato ug nadugangan sa mga kabtangan ug walay kinahanglanon, samtang sa tinuod sila nanginahanglan sa tanan.”

Gipasabot niya ang kahintang sa Laodicea, nga iyang ug sa iyang bana giila nga nahitabo niadtong 1856. Dayon gisulayan sila sulod sa pito ka tuig, apan napakyas sila sa pagsulay niadtong 1863, ug misugod sa pagtukod sa mini nga patukoranan nga nagdala sa kusgan nga paglimbong sa pasidaan nga mensahe ni Pablo diha sa Thessalonians. Ang pasidaan ni Pablo diha sa Thessalonians maoy usa ka angkla alang sa kalihokan sa sinugdanan ug sa katapusan sa Adventismo, ug hingpit nga nagakahisubay sa damgo ni Miller, nga naghigot sa sinugdanan ug sa katapusan sa Adventismo. Ang iyang damgo nagpakita nga sa dihang matuman na ang buluhaton sa pagpahiuli sa orihinal nga mga hiyas sa kamatuoran, kana nga mga kamatuoran mosidlak sa napulo ka pilo nga mas hayag kay sa una nilang pagdan-ag sa Midnight Cry sa sinugdanan sa Adventismo. Unsaon man nga ang pagsabot ni Miller mosidlak pa nga mas hayag karon kay sa dihang una niyang naila ang kamatuoran?

Adunay daghang mga kamatuoran nga girepresentahan sa duha ka sagradong tsart sa Habakkuk kapitulo dos. Kadtong mga kamatuorana girepresentahan diha sa damgo ni Miller ingon nga mga mutya nga sa kaulahian igapahiuli sa katapusang mga adlaw, sa dili pa ang Singgit sa Tunga-tungang Gabii. Ang peke nga mga mutya nga gidala pagawas sa bintana diha sa damgo ni Miller nagarepresentar sa duha ka butang: ang mini nga mga doktrina nga gidala ngadto sa Adventismo aron pagmugna ug mini nga patukoranan, ug usab aron pagtago sa tinuod nga patukoranan; apan nagarepresentar usab kini niadtong mga nagdumili sa pagbiya sa mini nga mga doktrina nga naglangkob sa mini nga patukoranan. “Ang adlaw-adlaw” mao ang angkla sa balangkas sa kamatuoran ni William Miller nga nagtukod sa orihinal nga patukoranan, ug sa katapusang mga adlaw “ang adlaw-adlaw” nagsimbolo dili lamang sa paganismo, sumala sa husto nga pag-ila ni Miller, kondili mao usab kini ang simbolo sa pagrebelde nga nagpatungha sa mini nga patukoranan.

Ang Biblia, ang Espiritu sa Tagna ug ang kasaysayan tanan nagpamatuod nga ang singgit sa takna sa paghukom gikan sa 1798 hangtod sa 1844 mao ang pagmantala sa mensahe nga nadiskobrehan ug gipresentar ni William Miller. Mao kini ang hinungdan nga ang kalihokan gitawag nga kalihokang Millerite. Sa lohika, ang pagsalikway nianang kalihokana mao ang pagsalikway sa kahayag nga gipagula niadtong 1798, nga giila ni Daniel ingon nga pagdugang sa kahibalo.

Si Isaias naghigot mahitungod sa mga hubog sa Ephraim, ug giila niya kadtong mga hubog ingon nga mga tawo nga mapinatamay nga nagmando sa katawohan sa Jerusalem. Giila ni Isaias nga sila dili hubog tungod sa literal nga bino; hubog sila tungod sa espirituwal nga bino. Ang espirituwal nga bino diha sa Biblia mao ang tinuod o bakak nga doktrina, sumala sa konteksto. Ang mga hubog sa Ephraim nangahubog sa bakak nga doktrina, nga mao ang bino sa Babilonia, ingon sa girepresentar sa bigaon sa Tiro sa kapitulo disi-siyete sa Pinadayag ug ni Belshazzar sa iyang katapusang gabii sa pagsadya.

Giila ni Isaias ang mga epekto sa espirituwal nga pagkahubog nga moabut ibabaw sa mga tawong mapinasipalahon nga nagahari sa katawhan sa Jerusalem.

Pagpabilin kamo sa inyong kaugalingon, ug kahibulong; singgit kamo, oo, suminggit kamo: nangahubog sila, apan dili tungod sa bino; nangapiang sila, apan dili tungod sa maisog nga ilimnon. Kay gibubooan kamo sa Ginoo sa espiritu sa halalum nga pagkatulog, ug gitakpan niya ang inyong mga mata: ang mga manalagna ug ang inyong mga pangulo, ang mga magtatan-aw, iyang gitabonan. Ug ang panan-awon sa tanan nahimo alang kaninyo ingon sa mga pulong sa usa ka basahon nga pinatikan, nga ihatag sa mga tawo ngadto sa usa nga nakakat-on, nga magaingon, Basaha kini, nagaampo ako kanimo: ug siya moingon, Dili ako makahimo; kay kini pinatikan man: Ug ang basahon ihatag ngadto kaniya nga dili nakakat-on, nga magaingon, Basaha kini, nagaampo ako kanimo: ug siya moingon, Dili ako nakakat-on. Busa miingon ang Ginoo, Sanglit kining katawhan nagaduol kanako pinaagi sa ilang baba, ug pinaagi sa ilang mga ngabil nagapasidungog kanako, apan gipahilayo nila ang ilang kasingkasing gikan kanako, ug ang ilang kahadlok kanako gitudlo pinaagi sa sugo sa mga tawo: Busa, ania karon, mopadayon ako sa pagbuhat ug kahibulongang buhat taliwala niining katawhan, oo, usa ka kahibulongang buhat ug usa ka katingalahan: kay ang kaalam sa ilang mga manggialamon mawala, ug ang salabutan sa ilang mga masinabuton matago. Alaut kanila nga nagapangita sa halalum aron itago ang ilang tambag gikan sa Ginoo, ug ang ilang mga binuhatan anaa sa kangitngit, ug sila nagaingon, Kinsa ba ang nakakita kanato? ug kinsa ba ang nakaila kanato? Sa pagkatinuod ang inyong pagbaliko sa mga butang pag-usab sa ubos ug taas pagaisipon ingon sa yutang kolonon sa magkokolon: kay moingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga nagbuhat niini, Wala niya ako buhata? o moingon ba ang butang nga giporma mahitungod kaniya nga miporma niini, Wala siya'y salabutan? Isaias 29:9–16.

Si Sister White mikutlo niining mga bersikulo ug dayon midugang:

“Matuman gayud ang matag pulong niini. Adunay mga tawo nga dili magpaubos sa ilang mga kasingkasing sa atubangan sa Dios, ug dili molakaw sa pagkamatarong. Ilang gitago ang ilang tinuod nga mga katuyoan, ug nagpadayon sa pagpakig-ambit sa nahulog nga manulonda, nga nahigugma ug nagbuhat sa kabakakan. Gibutang sa kaaway ang iyang espiritu ibabaw sa mga tawo nga iyang magamit sa paglimbong niadtong mga anaa sa bahin lamang sa kangitngit. Ang uban nahimong natuhop sa kangitngit nga naghari, ug ginasalikway ang kamatuoran alang sa kasaypanan. Miabut na ang adlaw nga gipaila sa tagna. Si Jesu-Cristo wala masabti. Kang Jesu-Cristo, Siya usa lamang ka sugilanon. Niining bahina sa kasaysayan sa yuta, daghan ang naglihok sama sa mga hubog. ‘Paghunong kamo ug kahibulong; managhilak kamo ug managsinggit; nangahubog sila, apan dili sa bino; nangapiang sila, apan dili sa maisog nga ilimnon. Kay gibuboo sa Ginoo sa ibabaw ninyo ang espiritu sa halalum nga pagkatulog, ug gipiyong ang inyong mga mata. Ang mga manalagna ug ang inyong mga punoan, ang mga manalagnaon, iyang gitabonan.’ Usa ka espirituwal nga pagkahubog anaa sa ibabaw sa daghan nga naghunahuna nga sila mao ang katawhan nga pagabayawon. Ang ilang relihiyosong pagtoo mao gayud ang gihulagway niining Kasulatan. Ilalom sa impluwensya niini, dili sila makahimo sa paglakaw nga matul-id. Naghimo sila ug mga baliko nga alagianan diha sa ilang mga lihok. Usa ug dayon usa pa, sila nagkiay-kiay pabalik-balik. Gitan-aw sila sa Ginoo uban sa dakong kalooy. Ang dalan sa kamatuoran wala nila hiilhi. Sila mga tuso nga planohon sa

siyensiya, ug kadtong mga makahimo ug angay unta nga motabang, tungod sa hayag nga espirituwal nga panan-aw, sila mismo gilimbongan, ug nagapaluyo sa dautang buluhaton.

“Ang mga kalamboan niining ulahing mga adlaw sa dili madugay mahimong tino. Sa dihang kining mga limbong nga espiritista mapadayag ingon sa tinuod gayod nila nga kahintang,—ang tinagong mga lihok sa daotang mga espiritu,—kadtong mga adunay bahin sa pag-apil niini mamahimong sama sa mga tawo nga nawad-an sa ilang pangisip.

“Busa mao kini ang giingon sa Ginoo: Tungod kay kining katawhan moduol kanako pinaagi sa ilang baba, ug pinaagi sa ilang mga ngabil nagapasidungog kanako, apan ang ilang mga kasingkasing ilang gipahilayo kaayo gikan kanako, ug ang ilang kahadlok kanako usa lamang ka sugo sa mga tawo nga gitudlo kanila; busa, ania karon, magapadayon ako sa pagbuhat ug kahibulongang buhat taliwala niining katawhan, usa ka kahibulongang buhat ug usa ka katingalahan; kay ang kaalam sa ilang mga manggialamon mawala, ug ang salabutan sa ilang mga masinabuton matago. Alaot sila nga maninguha sa pagtago sa ilang tambag sa kahiladman gikan sa Ginoo, ug ang ilang mga buhat anaa sa kangitngit, ug sila nagaingon, Kinsa ba ang makakita kanamo? ug kinsa ba ang makaila kanamo? Sa pagkatinuod, ang inyong pagbalitad sa mga butang pagaisipon ingon sa kolonon sa magkokolon; kay magaingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga nagbuhat niini, Wala niya ako buhata? o magaingon ba ang hinulma mahitungod kaniya nga naghulma niini, Wala siyay salabutan?”

“Gipakita kanako nga diha sa atong kasinatian kita nakaagi na ug nagaatubang pa gayud niining maong kahintang sa mga butang. Ang mga tawo nga nakadawat ug dakong kahayag ug kahibulongang mga pribilehiyo midawat sa pulong sa mga pangulo nga nagahunahuna sa ilang kaugalingon nga maalamon, nga gipaboran pag-ayo ug gipanalanginan sa Ginoo, apan mikuha sa ilang kaugalingon gikan sa mga kamot sa Dios ug gibutang ang ilang kaugalingon diha sa mga laray sa kaaway. Ang kalibotan pagapaanuron sa mabulokon nga mga kasaypanan. Ang usa ka hunahuna sa tawo, nga modawat niining mga kasaypanan, molihok ibabaw sa ubang mga hunahuna sa tawo, nga nagabalhin sa bililhon nga ebidensiya sa kamatuoran sa Dios ngadto sa bakak. Kining mga tawhana malimbongan sa nangapukan nga mga manulonda, sa dihang unta manindog sila ingon nga matinumanong mga magbalantay, nga nagabantay alang sa mga kalag, ingon kanila nga kinahanglan mohatag ug husay. Gibutang nila sa ubos ang mga hinagiban sa ilang pakig-away, ug naminaw sa mga espiritung malimbongan. Gipawalay-bisa nila ang tambag sa Dios ug gisalikway ang iyang mga pasidaan ug mga pagbadlong, ug sa pagkatinuod anaa sila sa dapig ni Satanas, nga naminaw sa mga espiritung malimbongan ug sa mga pagtulon-an sa mga yawa.”

“Ang espirituwal nga pagkahubog anaa na karon ibabaw sa mga tawo nga dili unta mahisama sa mga tawong nagkatarog tungod sa ilimnong makahubog. Ang mga krimen ug mga kalapasan, pagpanglimbong, pagbudhi, ug dili matarung nga pakigdumala nagapuno sa kalibotan, subay sa pagtulon-an sa pangulo nga misukol sa mga sawang sa langit.

“Ang kasaysayan pagausbong. Mahimo unta nakong isaysay kong unsa ang mahitabo sa haduol nga umaabot, apan wala pa ang panahon. Ang mga dagway sa mga minatay motungha, pinaagi sa malimbungong lalang ni Satanas, ug daghan ang motipon ngadto kaniya nga nahigugma ug nagbuhat sa kabakakan. Gipahimangnoan ko ang atong katawhan nga sa atong taliwala gayud

aduna’y pipila nga mobiya sa pagtuo, ug mamati sa malimbungong mga espiritu ug sa mga pagtulon-an sa mga yawa, ug tungod kanila ang kamatuoran pagasultihan sa dautan.” Battle Creek Letters, 123–125.

Ang tanan nga mga propeta, lakip si Isaias ug si Sister White, nagaila sa kaulahiang mga adlaw. Niining mga adlaw ang mga pangulo sa Adventismo “anaa gayud sa dapig ni Satanas, nga namati sa mga espiritung madanohon ug sa mga doktrina sa mga yawa.” Si Sister White nagbutang sa unahan sa usa ka tagna sa dihang siya nagaingon, “Sa dihang kining espiritwalistikong mga limbong igapadayag nga mao gayud ang ilang tinuod nga kahimtang,—ang tinagong mga buhat sa daotang mga espiritu,—kadtong mga miapil niini mahimong sama sa mga tawong nawadan sa ilang pangisip.” Ang pagpangulo sa Adventismo mahimong sama sa mga tawong nawadan sa ilang pangisip, sa maong bahin sa kasaysayan sa kaulahiang mga adlaw sa dihang ang ilang pagkahubog igapadayag nga “ang tinagong mga buhat sa daotang mga espiritu.”

Adunay pag-abli sa binuhatan sa mga mayubiton nga mga tawo nga nagmando sa katawhan sa Jerusalem sa kaulahiang mga adlaw. Kining pag-abli gihulagway diha sa damgo ni Miller, sa dihang si Miller nag-ampo ug unya may usa ka pultahan nga naablihan. Kini mahitabo diha-diha sa wala pa niya piyonga ang iyang mga mata sa makadiyot, nga nagtimaan sa pinakakataposan gayud sa proseso sa pagpatik sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Ang pag-abli sa usa ka pultahan nagtimaan sa usa ka pagbag-o sa mga dispensation, ug niadtong puntoha ang kalihokan sa Laodicea sa ikatulong manulonda mobalhin ngadto sa kalihokan sa Philadelphia sa ikatulong manulonda.

Diha sa bahin sa Isaias, anaa ang usa ka katingbanan sa daotang buhat sa mga palahubog sa Ephraim, nga mao ang mga tawo nga “angay unta nga mitindog ingon nga matinumanong mga magbalantay.” Ang maong katingbanan gipahayag sa ingon niini: “‘Sa pagkamatuod ang inyong pagbalit-ad sa mga butang pagaisipon ingon sa kolonhonon sa magkokolon; kay moingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga nagbuhat niini, Wala niya ako buhata? o moingon ba ang linilok nga butang mahitungod kaniya nga naghulma niini, Wala siyay salabutan?’”

Ang pag-ila ni Miller sa “kanunayon,” isip alinman sa relihiyon sa pagano o sa paganong Roma, sa katapusan usa ka simbolo ni Satanas, kay si Satanas ug ang paganong Roma girepresentar man silang duha ingon nga dragon.

“Busa samtang ang dragon, sa panguna, nagarepresentar kang Satanas, kini usab, sa ikaduhang kahulogan, usa ka simbolo sa paganong Roma.” The Great Controversy, 439.

Mahitungod sa mga tawo nga nagamando sa Jerusalem sa kataposang mga adlaw, si Sister White nagaingon: “Ang uban napuno sa kangitngit nga nagaluntad, ug ilang gibutang sa kilid ang kamatuoran alang sa kasaypanan. Ang adlaw nga gipunting sa tagna miabut na. Si Jesu-Cristo wala masabti. Alang kanila si Jesu-Cristo usa lamang ka sugilanon.” Niadtong 1901, usa ka pangulo sa Adventismo gikan sa Alemanya misugod sa pagpaila sa bakak nga panglantaw sa apostatang Protestantismo bahin sa “adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel. Kana nga panglantaw nag-ila nga ang “adlaw-adlaw” nagrepresentar sa ministryo ni Cristo sa santuwaryo, o sa laing pormaniana nga hunahuna. Moingon ako nga usa ka laing porma, kay aduna nay nagkalainlaing

pagpasiugda nga gibutang ibabaw nianang kabakakan sa kasaysayan nga misunod human sa 1901, apan kadtong bakak nga mga panglantaw sa kanunay nagapakita sa usa ka konklusyon nga ang “adlaw-adlaw” nagrepresentar sa usa ka matang sa buluhaton ni Cristo.

Ang mutya nga mao ang doktrina sa “adlaw-adlaw,” nga giila ni Miller ingong simbolo ni Satanas, sa Adbentismo sa kataposang mga adlaw, gihimong simbolo ni Cristo. Sa dihang gipaila kini niadtong 1901, diyutay ra kaayo ang midawat sa panglantaw nga ang “adlaw-adlaw” simbolo ni Cristo, ug dili simbolo ni Satanas; apan sa mga katuigan sa 1930, ang mutya sa doktrina sa “adlaw-adlaw,” nga gikubkob ni Miller gikan sa ugat sa kamatuoran nga makita diha sa 2 Tesalonica, kapitulo dos, gisalikway, maingon nga ang “pito ka mga panahon” sa Levitico beinte-sais gisalikway niadtong 1863. Sa usa ka dapit sa kasaysayan gikan sa 1863 hangtod sa mga katuigan sa 1930, ang Adbentismo nakailis ug mga pangulo, nga wala kini makaila niini.

“Mga igsoon, nakita ko ang inyong kapeligrohan, ug usab nangutana ako, Kamo ba nga nasayop nagahimo ba ug bisan unsang paningkamot sa pagtul-id sa sayop? Ang mga kalag mahimong mahisukamod sa ilang pagpanaw, nagalakaw diha sa kangitngit, tungod kay wala ninyo himoa nga matul-id ang mga alagianan alang sa inyong mga tiil. Kon kamo anaa sa mga katungdanan sa pagsalig, labi pang mapainiton ang akong paghangyo kaninyo, alang sa kaayohan sa inyong kaugalingong mga kalag ug alang sa kaayohan niadtong nagatan-aw kaninyo ingon nga mga magtutultol, paghinulsol sa atubangan sa Dios tungod sa matag sayop nga nabuhat, ug isugid ang inyong kasaypanan.”

“Kon magpatuyang ikaw sa kagahi sa kasingkasing, ug pinaagi sa pagkamapahitas-on ug pagkamatarung-sa-kaugalingon dili ka mosugid sa imong mga sayop, biyaan ka nga mapailalom sa mga tintasyon ni Satanas. Kon sa dihang ipadayag sa Ginoo ang imong mga kasaypanan dili ka maghinulsol o mosugid, ang Iyang pag-atiman magpahigayon kanimo sa maong yuta pag-usab ug pag-usab. Biyaan ka aron makahimo ug mga sayop nga susama ang kinaiya, magapadayon ka sa kakulang sa kaalam, ug pagatawgon mo ang sala nga pagkamatarung, ug ang pagkamatarung nga sala. Ang kadaghanon sa mga paglimbong nga modaug niining ulahing mga adlaw maglibot kanimo, ug mag-ilis ka ug mga pangulo, ug dili ka mahibalo nga nabuhat mo kini.” Review and Herald, December 16, 1890.

Ang mga taong mapasipalahon nga nagmando sa katawhan sa Jerusalem, nga mao ang mga tawo “diha sa mga katungdanan sa pagsalig,” “tawgon ang sala nga pagkamatarung ug ang pagkamatarung nga sala,” ug “Sa pagkatinuod, ang inyong pagbalit-ad sa mga butang pagaisipon ingon sa yutang-kulonon sa magkokolon; kay moingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga naghimo niini, Wala niya ako buhata? o moingon ba ang butang nga ginaporma mahitungod kaniya nga nagporma niini, Siya walay salabutan?” Diha sa nagpadayon nga pagsukol sulod sa upat ka mga kaliwatan sa Adventismo, kadtong anaa sa mga katungdanan sa pagsalig nag-ilis ug mga pangulo, ug wala sila masayod niini. Wala sila masayod niini, kay sa makanunayon ug sa hinay-hinay ilang gisalikway ang mga pamatuod sa ilang mga kasaypanan. Nianang nagpadayon nga pagsukol, “ang kaalam sa ilang mga manggialamon mawala, ug ang salabutan sa ilang mga maalamon matago.”

Ilang balihon nila ang kahimtang sa tumoy paingon sa ubos, ug tawgon ang sala nga pagkamatarong ug ang pagkamatarong nga sala. Ang simbolo niini nga pagrebelde mao ang doktrina sa “ang matag-adlaw,” nga alang kang Miller usa ka satanikong simbolo, ug nga ang Adventismo karon nag-ila ingon nga simbolo ni Cristo. Ang kaniadto mao ang angkla nga nagpalig-on sa gambalay sa mga propetikong pag-aplikar ni William Miller, karon nahimo nang simbolo sa kahubog sa mga taong mayubiton nga naghari ibabaw sa katawohan sa Jerusalem. Ang simbolismo nga nalambigit sa “ang matag-adlaw,” sa basahon ni Daniel, misidlak nga mahayag ingon sa adlaw sa dihang kini giila sa lungon ni Miller sa sinugdanan sa Adventismo, apan sa kaulahian nga mga adlaw kana nga kamatuoran misidlak nga napulo ka pilo nga mas hayag, kay ang gidaghanon nga napulo maoy simbolo sa usa ka pagsulay, ug alang sa karaang Israel ang ikanapulo nga pagsulay mao ang katapusang pagsulay.

Ang modernong mga Fariseo “naghatag ug pag-ingon” sa “mga buhat ni Cristo” “ngadto sa satanikong mga ahensiya,” nga nag-ila sa paganismo ingon nga “ang balaang gahum sa Dios.”

“Ang mga Pariseo nakasala batok sa Espiritu Santo. Ang ilang talento sa pagpamulong gigamit sa pagpasipala sa Manluluwas sa kalibotan, ug ang manolunda nga nagatala nagsulat sa ilang mga pulong diha sa mga basahon sa langit. Ilang giila sa satanikong mga pwersa ang balaang gahum sa Dios, nga napadayag diha sa mga buhat ni Cristo. Dili nila malikayan ang Iyang kahibulongang mga buhat, ni ikapasangil kini sa kinaiyanhong mga hinungdan, busa sila miingon, ‘Kini mao ang mga buhat sa yawa.’ Diha sa dili pagtoo, namulong sila mahitungod sa Anak sa Dios ingon nga usa ka tawhanong nilalang. Ang mga buhat sa pagpang-ayo nga nahimo sa ilang atubangan, mga buhat nga walay tawo nga nakahimo o makahimo, maoy pagpadayag sa gahum sa Dios, apan ilang gipasanginlan si Cristo nga nakighiusa sa impiyerno. Masupilon, masinuklanon, mapintas ug kasingkasing nga puthaw, sila determinado sa pagtak-op sa ilang mga mata sa tanang ebidensiya, ug sa ingon niana ilang nahimo ang sala nga dili mapasaylo.” Manuscript Releases, tomo 4, 360.

Padayonon nato ang atong paghisgot sa pagdugang sa kahibalo, nga gibuksan diha sa kalihokan sa unang manulonda, sa sunod nga artikulo.